

**Rețeaua Informală a Părinților
pentru Învățarea Preșcolară**

**DOCUMENT REFERITOR
LA POLITICĂ**

PINECL
Parents' Informal Network
for Early Childhood Learning

Index

Sumar executiv.....	2
Introducere.....	3
Justificarea proiectului.....	4
Politica în perspectivă.....	6
Opțiuni referitoare la politică.....	7
Concluzie.....	9
Recomandări.....	10
Referințe.....	11

Sumar executiv

Faptul că atât comunitatea cât și familia au potențialul de a influența rezultatele dezvoltării unui copil la nivele multiple este acceptat la scară largă. În plus, se consideră de asemenea că statutul socio – economic al familiei, inclusiv elemente precum educația parentală, venitul familiei și componența familiei, sunt factori importanți care influențează dezvoltarea din copilărie în special în primii ani de formare.

Ca răspuns la aceste convenții, proiectul finanțat de UE “Rețeaua Informală a Părinților pentru Învățarea Preșcolară – PINECL” (www.pinecl.eu) reunește un număr de elemente tehnice și pedagogice care pot fi utilizate pentru susținerea dezvoltării copiilor. Proiectul PINECL caută să îmbunătățească practici existente acolo unde sunt vizate dezvoltarea și învățarea din fragedă copilărie în special în zone rurale cu un obiectiv final de a avea impact asupra politicii care guvernează furnizarea de servicii cheie privind dezvoltarea din fragedă copilărie. Consorțiul proiectului PINECL consideră că expansiunea serviciilor cheie privind dezvoltarea din copilărie în zonele rurale este o condiție necesară esențială și importantă pentru asigurarea egalității oportunității pentru copiii care trăiesc în zonele rurale. Proiectul susține părinții din comunitățile rurale furnizându-le o gamă de resurse privind dezvoltarea din fragedă copilărie precum și o platformă online pentru a ajuta la conectarea părinților din zone rurale dezavantajate cu specialiști cheie și furnizori de servicii. În plus, proiectul PINECL ajută la construirea capacității părinților printr-un nou curs de formare pentru Consilieri Neprofesioniști în Învățarea Familială. În final, întrucât TIC și mijloacele de comunicare sociale sunt elemente extrem de importate ale societății moderne, proiectul PINECL promovează dezvoltarea de competențe digitale cheie pentru a da posibilitatea părinților și furnizorilor de servicii să se angajeze prin microrețele sociale cum ar fi resursa online ‘Academia Părinților’ pe care a dezvoltat-o consorțiul.

Întrucât părinții și familiile au cel mai direct și durabil impact asupra învățării copiilor și asupra dezvoltării competențelor lor sociale încurajând părinții să acționeze în rețea cu alți părinți, specialiști și experți, proiectul PINECL caută să creeze legături mai puternice între comunități și părțile interesate cheie. Proiectul PINECL încurajează implicarea membrilor familiei, furnizorilor de servicii de îngrijire socială și servicii de asistență medicală și specialiștilor și experților în rețele pentru a susține dezvoltarea din copilărie permițând prin aceasta integrarea efectivă a tuturor părților interesate cheie pentru a asigura comunități rurale sustenabile.

Într-o perioadă de reducere a resurselor proiectul PINECL prezintă un model rentabil pentru furnizarea de servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie și extinderea serviciilor. Exploatarea ultimelor tehnologii pe care le-a prezentat modelul este deosebit de adecvată pentru furnizarea de servicii în zone rurale îndepărtate cu o densitate mică a populației.

Proiectul PINECL propune următoarele recomandări referitoare la politică:

- Extinderea serviciilor existente în zonele rurale prin exploatarea potențialului mijloacelor de comunicare sociale. Furnizorii de servicii sociale, specialiștii în sectorul serviciilor de sănătate, educaționaliștii și alte părți interesate care lucrează cu părinți și copii își pot extinde serviciile în zone rurale dezavantajate pentru a veni în întâmpinarea nevoilor părinților prin canale și rețele dedicate de mijloace de comunicare sociale. Aceste canale și rețele se pot folosi pentru a amplifica cunoștințele și înțelegerea părinților vizavi de aspecte referitoare la dezvoltarea din fragedă copilărie.
- Exploatarea potențialului părinților ca și Consilieri Neprofesioniști în Învățarea Familială. Părinții înșiși, dacă sunt formați adecvat, pot ajunge să contribuie semnificativ la dezvoltarea din fragedă copilărie în zonele lor locale. Acest lucru poate reduce costul financiar și uman al furnizării serviciilor în zone rurale pentru furnizorii cheie de servicii. Principala recomandare a proiectului PINECL referitoare la politică este aceea ca furnizorii cheie de servicii să accepte rolul cheie pe care părinții îl pot juca și să utilizeze noul curriculum al învățării mixte care a fost dezvoltat.

Introducere

Acest document referitor la politică a fost elaborat de CARDET și FIPL cu contribuții ale tuturor partenerilor proiectului RIPIP (Rețeaua Informală a Părinților pentru Învățarea Preșcolară) finanțat în baza măsurii Activitatea Cheie 3 a Programului UE Învățarea pe Tot Parcursul Vieții (Număr acord grant: 543178-LLP-1-2013-IE-KA3-KA3MP). Scopul prezentului document referitor la politică este să prezinte metodologia utilizată pentru a dezvolta proiectul RIPIP și să prezinte în linii generale potențialul acesteia ca și răspuns rentabil la dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie în zone rurale. Prezentul document subliniază potențialele beneficii care vor fi generate pentru furnizorii de servicii în baza noului model de furnizare propus și prezintă pe scurt implicațiile pentru furnizorii de servicii conținute în modelul RIPIP pentru furnizarea de servicii alternative privind dezvoltarea din fragedă copilărie.

Documentul RIPIP referitor la politică este adresat creatorilor de politici și părților interesate cheie care lucrează cu părinți sau copii în furnizarea dezvoltării din fragedă copilărie și învățării timpurii. Documentul referitor la politică oferă de asemenea îndrumare pentru organizațiile de educare a adulților și comunităților care oferă programe de suport în creșterea și educarea copiilor; furnizori formali de îngrijire a copiilor și pentru grădinițe care vor include bone informale; precum și furnizori de servicii de îngrijire socială și servicii de asistență medicală care susțin părinții în timpul dezvoltării copiilor lor. Acesta este relevant mai ales pentru furnizorii de servicii și utilizatorii serviciilor care lucrează și trăiesc în zone rurale îndepărtate unde densitățile mici ale populației sunt cele mai obișnuite. Aceste părți interesate cheie joacă un rol semnificativ în dezvoltarea și educația din fragedă copilărie iar dezvoltarea de noi politici ascendente se naște adesea din aceste categorii.

În era noastră a internetului creatorii de politici și părțile interesate cheie au ocazia de a construi capacitatea părinților din zone rurale dezavantajate și de a exploata potențialul părinților de a contribui la furnizarea de servicii prin oferirea de oportunități educaționale direcționate. Formarea adecvată poate eventual transforma părinții din consumatori de servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie în furnizori de suporturi familiale esențiale în zona lor locală. Susținerea prezentării și înțelegerii la scară largă a inițiativelor precum RIPIP poate fi un răspuns rentabil la solicitările de servicii în zone rurale populate mai puțin dens unde costul furnizării de servicii complete de către mulți furnizori statutari este prohibitiv. Pentru a realiza acest nou model de furnizare a serviciilor și a exploata potențialul părinților ca furnizori suplimentari de servicii, există un număr de nevoi cheie de formare care trebuie abordate pentru a ajuta la trecerea părinților de la utilizatori de servicii la furnizori de servicii. În cursul proiectului RIPIP, au fost identificate următoarele domenii unde părinții ar avea nevoie de formare specifică pentru a dobândi cunoștințe de bază referitoare la:

- Competențe de consiliere
- Dezvoltare din fragedă copilărie
- Învățarea limbajului din fragedă copilărie
- Competențe de comunicare părinte – copil
- Competențe de creștere și educare a copiilor
- Dezvoltare socio-emoțională

Acestea au fost nevoile privind competențele specifice pe care proiectul RIPIP le-a abordat prin dezvoltarea și implementarea curriculum-ului nou conceput pentru Consilieri Neprofesioniști în Învățarea Familială. Acest curriculum adaptat susține acreditarea părinților ca și consilieri neprofesioniști în învățarea familială permițându-le să lucreze în comunitatea lor locală pentru susținerea dezvoltării și educației din fragedă copilărie.

Justificarea proiectului

The PINECL project has been developed based on the findings of scientific research in the fields of early childhood development and early childhood learning. It responds to education policy guidelines formulated at European level which consider and address issues related to access to quality education for children in rural areas. These policy guidelines have been outline to help ensure that children's development and growth is appropriately prioritized and facilitated. Early childhood interventions support education, well-being, employability and the social integration of children (European Commission, 2015). According to research conducted in America (2011) *"increasing the availability of preschool education can be an effective strategy for reducing inequalities that exist prior to school entry and better prepare children for transitioning into kindergarten"*.

Proiectul RIPIP a fost dezvoltat în baza constatărilor cercetărilor științifice în domeniile dezvoltării din fragedă copilărie și învățării timpurii. Acesta răspunde liniilor directe privind politica educațională formulate la nivel european care iau în considerare și abordează chestiuni legate de accesul la educație de calitate pentru copiii din zonele rurale. Aceste linii directe referitoare la politică au fost prezentate pe scurt pentru a ajuta la asigurarea că dezvoltarea și creșterea copiilor sunt prioritizate și facilitate adecvat. Intervențiile din fragedă copilărie susțin educația, bunăstarea, șansele de angajare și integrarea socială a copiilor (Comisia Europeană, 2015). Conform cercetării efectuate în America (2011) *"creșterea disponibilității educației preșcolare poate fi o strategie eficientă pentru reducerea inegalităților care există înainte de intrarea la școală și pregătirea mai bună a copiilor pentru trecerea la grădiniță"*.

Departamentul Dezvoltării Sociale din Republica Africa de Sud (UNICEF, 2006) observă că copiii dobândesc concepte, competențe și atitudini cheie pentru viață în timpul primilor ani de formare. Această perioadă este considerată a fi extrem de importantă deoarece stabilește baza pentru dezvoltarea ulterioară a unui copil. Cercetările recomandă de asemenea identificarea copiilor cu risc de către specialiști cât mai devreme pentru a asigura că pot obține suportul de care au nevoie pentru a-și atinge potențialul. Intervenția timpurie este esențială pentru a sparge ciclul dezavantajului deoarece fără suport probabilitatea este ca mulți copii din zone dezavantajate să crească confruntându-se cu probleme economico-sociale majore. Toate dovezile disponibile indică faptul că incidența infracțiunilor, sarcinilor la adolescenți, abandonului școlar prematur și excluderii sociale este mult mai ridicată în rândul tinerilor din medii dezavantajate decât la tinerii mai avantajați. Toate aceste probleme pot fi abordate cu ușurință prin programe de calitate privind dezvoltarea din fragedă copilărie și adaptări ale politicii.

RIPIP adoptă constatările Consiliului de Cercetare Națională & Institutului de Medicină (2000) care sugerează că copiii care pot demonstra competențe în reglarea emoției, comportamentului și atenției, în limbaj, raționament și soluționarea problemelor precum și în relaționarea cu alții și formarea de prietenii sunt mai bine pregătiți să gestioneze dificultăți și alte situații la maturitate. Suporturile adecvate din fragedă copilărie sunt cheie pentru obținerea acestor competențe și trăsături de personalitate.

Proiectul RIPIP promovează credința că "dacă se pun baze solide în timpul anilor de formare ai unui copil, învățarea devine mai eficientă și este mai probabil să continue pe tot parcursul vieții, crescând egalitatea rezultatelor educaționale și scăzând costurile pentru societate referitoare la talente pierdute și cheltuieli publice pentru asistență socială, sănătate și chiar justiție." (Consiliul Uniunii Europene, 2011).

IffatNaomee (2013) a menționat că familia joacă un rol semnificativ în dezvoltarea și educația copiilor. Prin urmare, părinții sunt de obicei considerați primul și cel mai important educator pentru un copil (Cadrul Primilor Ani, 2008). Cea mai importantă măsură a dezvoltării lui este familia și valorile familiale care ajută la dezvoltarea mentală, morală și intelectuală a copiilor (David, 2009; Naomee, 2013). Societatea civilă

a reacționat de asemenea în favoarea accentuării rolului părinților ca furnizori de învățare informală și parteneri ai sistemului de educație formală (Adams & Baronberg, 2005).

În acest context, proiectul RIPIP abordează un număr de teme care susțin dezvoltarea adecvată și oportună a copiilor. Proiectul RIPIP face eforturi pentru a crea un impact pozitiv în domenii precum suporturile în creșterea și educarea copiilor, servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie, resurse de achiziție a limbajului, informații privind serviciile educaționale și acces la serviciile sociale. Potențialul mijloacelor de comunicare sociale de a furniza o educație rentabilă și eficientă a comunităților locale, servicii de formare și suport comunităților rurale este de asemenea înglobat în proiectul RIPIP.

În Europa de astăzi, un mare număr de cetățeni trăiesc în zone rurale. De obicei, în aceste zone, numărul de oameni care au șansa de a beneficia de oportunități de învățare și servicii educaționale locale este foarte mic. Proiectul RIPIP abordează lipsa de oportunități și problema prestației educaționale și sociale în zonele rurale prin furnizarea de noi concepte de formare, resurse de învățare și inițiere pedagogică. În plus, încurajează implicarea membrilor familiei, furnizorilor de servicii de îngrijire socială și de asistență medicală, altor părți interesate și experți în susținerea dezvoltării din copilărie și integrarea de noi programe de învățare în serviciile pentru comunitățile rurale.

În baza acestor idei, scopurile RIPIP au fost:

- Dezvoltarea unui program acreditat de formare pe care părinții îl pot utiliza pentru a deveni consilieri neprofesioniști în învățarea familială;
- Furnizarea unui hub online unde părinții pot acționa în rețea, își pot împărtăși experiența și se pot susține;
- Crearea unei legături între părinții din comunitățile rurale și furnizorii de servicii de îngrijire socială și de asistență medicală în vederea susținerii oportunităților și serviciilor îmbunătățite privind dezvoltarea din fragedă copilărie și educația.

Politica în perspectivă

Există un interes crescut în țările europene pentru susținerea eficientă a dezvoltării din fragedă copilărie. Este demn de menționat faptul că UNICEF, în colaborare cu agenții internaționale, guverne, societatea civilă și ONG-uri, lucrează la politici privind Dezvoltarea Națională din Fragedă Copilărie care includ linii directoare privind Dezvoltarea din Fragedă Copilărie (UNICEF, 2007). Mai mult, multe guverne sunt în prezent în procesul de a elabora politicile lor naționale privind Dezvoltarea din Fragedă Copilărie în timp ce un număr semnificativ de țări – aproximativ 70 – au dezvoltat deja comisii naționale și grupuri operative pentru dezvoltarea din fragedă copilărie (UNICEF, 2007).

Uniunea Europeană a început să dezvolte și să susțină acțiuni îmbunătățite referitoare la politică pentru Dezvoltarea din Fragedă Copilărie în toate țările europene în anii '90 (Urban, 2009). În cadrul acestui proces de elaborare a politicilor, este notabil faptul că fiecare țară stabilește domeniul de aplicare și conținutul politicii în funcție de nevoile și resursele sale (Young, 1996) chiar dacă obiectivele programelor privind educația din fragedă copilărie sunt recunoscute la nivel global.

O opțiune referitoare la politică pentru realizarea unei dezvoltări eficiente din fragedă copilărie este un program de suport familial care va furniza personal calificat familiilor vulnerabile (Centrul pentru Studiarea Dezvoltării Copilului, Universitatea Harvard, 2007). Nu mai este nevoie să spunem că programele bine dezvoltate privind îngrijirea copiilor au impacturi pozitive atât asupra familiei cât și copiilor prin reducerea stresului și creșterea oportunităților privind angajarea și educația (BC Healthy Living Alliance, 2015). Conform BCHLA (2015) o altă opțiune referitoare la politică este *“crearea de servicii și programe de calitate și la un preț convenabil, pentru dezvoltarea din fragedă copilărie, creșterea și educarea copiilor, sănătate prenatală și bunăstare familială care să asigure că se acordă prioritate acelor vecinătăți și comunități cu cel mai mare număr de copii vulnerabili”*.

Noile acțiuni referitoare la politică ce caută să consolideze rolul părinților ca și consilieri neprofesioniști în învățarea familială cu suporturi sustenabile reciproce de la părinte la părinte reprezintă un răspuns important pentru abordarea deficitelor actuale referitoare la servicii și un suport local important pentru noii părinți. Sunt multe beneficii care rezultă din sprijinul reciproc pentru părinți (Școala de Asistență Socială a Universității din Iowa, 2015) beneficiul cheie dintre acestea fiind crearea de rețele formale sau informale de suport pentru părinți care pot folosi tehnologia pentru a depăși izolarea. Aceasta este o idee inovatoare pentru comunitățile rurale.

Mai mult, dialogul și discuția dintre părinții din zonele rurale sunt importante pentru părinți deoarece ei împărtășesc experiențe comune și se confruntă cu dificultăți și provocări similare. În opinia lui Powell (2013), *“discuția concentrată dintre părinți permite indivizilor să-și revizuiască credințele existente pentru a îngloba idei noi ale altor părinți sau personalului programului”*. Ca o concluzie, părinții își pot folosi cunoștințele pentru a susține dezvoltarea copiilor lor dar pot de asemenea să împărtășească aceste cunoștințe cu părinții care au nevoie.

Recent, multe guverne au recunoscut că oamenii din zonele rurale sunt marginalizați și că serviciile de asistență medicală și îngrijire socială din zonele rurale nu reușesc să atingă nivelul necesar de prestații (Community Care, 2007). Costul majorat al serviciilor; timpul și transportul necesare pentru accesarea serviciilor disponibile; și lipsa oricărei alternative referitoare la servicii voluntare sunt principalele provocări pentru cei care trăiesc și construiesc o familie în zonele rurale dezavantajate. Deși politica guvernamentală vizează extinderea serviciilor existente privind educația din fragedă copilărie în zonele rurale, sunt foarte puține modele sustenabile de livrare a serviciilor.

Îmbunătățirea prestării de servicii în zonele rurale va susține procesul de dezvoltare din fragedă copilărie dând familiilor potențialul de a oferi o gamă largă de experiențe copiilor lor. Acest lucru va asigura că copiii din zonele rurale vor fi pregătiți adecvat să gestioneze greutățile și solicitările vieții de zi cu zi și gata să se confrunte cu orice dificultate care apare. Părinții și copiii vor obține în final suportul de care au nevoie printr-o varietate de servicii de îngrijire socială și asistență medicală.

Opțiuni referitoare la politică

Există o varietate de programe actuale disponibile în statele membre care sunt adresate în mod specific părinților și îngrijitorilor și care vizează susținerea dezvoltării competențelor comportamentale, emoționale și sociale în copilăria timpurie în timp ce îmbunătățesc simultan nivelul cunoștințelor și înțelegerii în rândul părinților și furnizorilor de servicii referitoare la dezvoltarea din fragedă copilărie (Baron, 2005). Baron (2005) menționează de asemenea că “accesarea programelor adecvate din punct de vedere cultural este de asemenea extrem de importantă”. Mai exact, acesta observă că toate grupurile de oameni ar trebui să poată să participe la programe sau servicii privind Dezvoltarea din Fragedă Copilărie, indiferent de limbă, statut religios, social și economic. Toți acești factori trebuie luați în considerare dacă noile recomandări referitoare la politici vor avea credibilitate.

Referitor la furnizarea de servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie, este clar că există o gamă de opțiuni referitoare la politică, ce vor fi luate în considerare. Creatorii de politici și furnizorii de servicii au în primă instanță opțiunea de a păstra status quo-ul și de a evita orice modificări referitoare la furnizarea de servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie. Aceasta nu este realmente o soluție fezabilă deoarece zonele rurale continuă să experimenteze un număr de dificultăți în accesarea acestor servicii esențiale. Modificările privind furnizarea de servicii referitoare la dezvoltarea din fragedă copilărie sunt inevitabile întrucât cercetările științifice sunt fără echivoc în ceea ce privește importanța acestei faze a dezvoltării și modul în care experiențele câștigate în această perioadă a vieții au impact, pozitiv sau negativ, asupra vieții fiecărui individ. Aceste cercetări științifice subliniază nevoia de schimbare referitoare la modul în care serviciile privind dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie sunt furnizate, în special în zonele rurale dezavantajate. Furnizarea de servicii adecvate și accesibile privind dezvoltarea din fragedă copilărie le poate oferi părinților și familiilor cunoștințele și competențele necesare pentru abordarea nevoilor copiilor lor și pentru a asigura că aceștia pot participa pe deplin la viața comunității. În schimb, există o șansă semnificativ crescută de sub-școlarizare în rândul copiilor care cresc în zone rurale fără suporturile necesare ale dezvoltării din copilărie. Costul în termeni umani, financiari și sociali al acestui ciclu continuu al dezavantajului este semnificativ și trebuie evitat prin acțiuni adecvate referitoare la politică.

În al doilea rând, creatorii de politici și furnizorii de servicii ar putea iniția un program de extindere masivă a serviciilor pentru a asigura că părinții din comunitățile rurale au acces la toate serviciile esențiale indiferent de densitatea populației preponderente sau distanța locației. Nici aceasta nu este o opțiune fezabilă. Cu toate că părțile interesate cheie din administrațiile guvernamentale își dau seama de importanța dezvoltării și învățării din fragedă copilărie, ele operează în cadrul unor parametri bugetari stricți care împiedică orice creștere la scară largă a furnizării serviciilor și majorarea asociată a costului. De la caz la caz, foarte puține zone ar fi capabile să justifice o majorare semnificativă a cheltuielilor pentru extinderea serviciilor. Creatorii de politici au prin urmare sarcina de a găsi modele alternative rentabile și sustenabile de furnizare a serviciilor și angajare a serviciilor. Mai mult, există diferențe semnificative între statele membre atunci când vine vorba de disponibilitatea resurselor umane și financiare. În timp ce unele dintre țările mai sigure financiar pot fi capabile să furnizeze serviciile necesare în mici comunități locale, distribuția bogăției în cadrul UE nu este egală iar multe dintre țările mai puțin bogate ar găsi imposibilă aderarea la aceste linii directoare privind furnizarea serviciilor.

O a treia opțiune este modelul multifacțat al conceptului serviciilor propus de proiectul RIPIP. În acest model, se furnizează instruire adaptată și acreditată în domenii cheie referitoare la dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie pentru părinții din zonele rurale. Părinții care efectuează formarea

acreditată și care se califică drept Consilieri Neprofesioniști în Învățarea Familială pot apoi construi rețele sociale individuale de suport pentru a ajuta și susține serviciile furnizate la nivel central de către agențiile cheie statutare. În baza modelului RIPIP, părinții din zonele rurale care sunt în mod tradițional considerați consumatori de servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie devin producători și furnizori de servicii pentru părinții locali, prin aceasta susținând specialiștii care lucrează în domeniu. Faptul că formarea furnizată este acreditată asigură că orice preocupări referitoare la asigurarea calității pot fi abordate cu ușurință.

Unul dintre elementele cheie ale modelului RIPIP este utilizarea mijloacelor de comunicare sociale ca instrument cheie de comunicare și furnizarea de medii online adaptate cum ar fi Academia Părinților ca resursă de networking dar și ca depozit de informații. Dată fiind înțelegerea la scară largă a mijloacelor de comunicare sociale exploatarea potențialului acestor medii online trebuie să fie o prioritate emergentă pentru creatorii de politici. Dacă cei responsabili pentru conceptul serviciilor se pot gândi la noi modele de furnizare aceste noi medii online pot prezenta oportunități în premieră de a realiza incluziunea educațională a părinților care trăiesc în zone rurale dezavantajate.

De fapt, dacă pot fi puse în practică resurse și structuri adecvate de învățare, cei care trăiesc în zone rurale nu mai trebuie să fie discriminați deoarece poate fi concepută o gamă largă de servicii pentru a fi livrate prin canale media la distanță. În plus, prin mijloacele de comunicare sociale, părinții își pot împărtăși cu ușurință experiențele și cunoștințele referitoare la creșterea și educarea copiilor (Duggan, Lenhart, Lampe și Ellison, 2015).

Proiectul RIPIP vizează obținerea oportunității egale și accesului egal la servicii privind dezvoltarea din fragedă copilărie și suporturi pentru părinți din comunitățile rurale. Egalitatea se realizează prin resursele privind învățarea mixtă care sunt accesibile la scară largă atât online cât și offline, și prin rețelele sociale dezvoltate în cadrul proiectului. Întrucât competențele TIC sunt esențiale pentru dezvoltare și interacțiunea continuă cu noile microrețele sociale create proiectul RIPIP promovează dezvoltarea competențelor digitale cheie pentru susținerea părinților și furnizorilor de servicii. Proiectul a adunat o serie de suporturi digitale, resurse interactive și materiale video pentru a susține învățarea iar aceste resurse și instrumente pot motiva învățarea și îmbunătăți gândirea critică.

Concluzie

Așa cum s-a indicat mai sus, există un număr de opțiuni privind dezvoltarea serviciilor și furnizarea de servicii, disponibile creatorilor de politici privind educația din fragedă copilărie și învățarea timpurie, care se pot implementa pentru a beneficia părinți și copii care trăiesc în zone rurale sau alte zone dezavantajate.

Modelul RIPIP este prezentat ca un exemplu solid de mod în care opțiunile privind politica actuală pot fi transformate într-un serviciu concret și rentabil pentru părinți și copii. Modelul poate oferi de asemenea beneficii semnificative pentru furnizori de servicii și specialiști care lucrează în domeniu deoarece propune angajarea și formarea părinților pentru a fi o resursă suplimentară de specialitate în întregul domeniu al dezvoltării din copilărie.

Proiectul RIPIP se concentrează pe construirea capacității părinților astfel încât aceștia să devină consilieri neprofesioniști competenți în învățarea familială. Acest lucru va asigura că părinții formați și acreditați vor putea să ajute alți părinți să înțeleagă dezvoltarea copiilor lor. Proiectul RIPIP promovează educația referitoare la creșterea și educarea copiilor pentru a susține părinții și familiile să devină îngrijitori și educatori eficienți. În plus, curriculum-ul RIPIP acreditat a fost evaluat în baza Cadrului European al Calificărilor pentru a susține transparența și a aborda aspecte legate de asigurarea calității în cadrul noului model de servicii.

Părinții și familiile au cel mai direct și durabil impact asupra învățării copiilor și dezvoltării competențelor lor sociale. Părinții sunt primii profesori ai copiilor lor. Părinții formați prin proiectul RIPIP vor deveni legătura dintre părinții locali și alți specialiști în comunitățile rurale sau alte zone dezavantajate. Modelul dezvoltat de consorțiul proiectului RIPIP este multifacțat și inovator furnizând formare acreditată, suporturi în creșterea și educarea copiilor, rețele sociale și o serie de resurse pentru dezvoltarea din fragedă copilărie.

Proiectul RIPIP a dezvoltat un mecanism pentru extinderea serviciilor existente privind dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie în zonele rurale care au nevoie de susținere și ajutor. Prin urmare, părinții din zonele dezavantajate au acum acces la servicii și suporturi pentru dezvoltarea din fragedă copilărie și pot deveni ei înșiși legătura dintre alți părinți în zonele lor locale și furnizori de servicii cheie.

În același timp, prin utilizarea unei platforme online precum Academia Părinților, specialiștii vor putea să extindă și să prezinte serviciile lor în zonele rurale; să împărtășească informații cu părinți și tutori; și să furnizeze suport esențial celor care au cel mai mult nevoie.

Recomandări

Rezidenților din zonele rurale ar trebui să li se permită o oportunitate egală și acces egal la suporturi ale dezvoltării din fragedă copilărie și învățării timpurii printr-o prezentare amplă a modelului RIPIP

Pentru a realiza acest lucru:

1. Ar trebui să se ofere formare pentru a construi capacitatea părinților astfel încât să poată deveni consilieri neprofesioniști competenți și acreditați în învățarea familială și să ofere suporturi prin servicii suplimentare, de care este mare nevoie, în zonele rurale;
2. Formarea ar trebui să se ofere pentru a susține achiziția de competențe digitale cheie pentru a susține angajamentul părinților și furnizorilor de servicii vizavi de platformele online și rețelele sociale;
3. Furnizorii de servicii pentru dezvoltarea din fragedă copilărie și învățarea timpurie ar trebui să prioritizeze extinderea serviciilor existente prin prezentarea modelului RIPIP pentru a ajunge în zonele rurale.

Referințe

Adams, S. K & Baronberg, J. (2005) *Promoting Positive Behavior: Guidance Strategies for Early Childhood Settings*. Pearson: New Jersey, NJ.

Baron - Vargas, E. (2005) *Planning Policies for Early Childhood Development: Guidelines for Action*. UNESCO. Retrieved on July 24th from <http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001395/139545e.pdf>

BC Healthy Living Alliance (2015) *Early Childhood Development Policies*. Retrieved on July 24th from <http://www.bchealthyliving.ca/bchla-policies-early-childhood-development-policies/>

Center on the Developing Child at Harvard University (2007) *A Science – Based Framework for Early Childhood Policy: Using Evidence to improve outcomes in Learning, Behaviour, and Health for Vulnerable Children*. Retrieved on July 24th from <http://www.developingchild.harvard.edu>

Child Welfare Information Gateway (2012) *Rural Child Welfare Practice*. Retrieved on August 26th from <https://www.childwelfare.gov/pubPDFs/rural.pdf>

Community Care (2007). *Delivering and receiving services in rural areas*. Retrieved on August 3rd from <http://www.communitycare.co.uk/2007/10/31/delivering-and-receiving-services-in-rural-areas/>

Council of the European Union (2011) Council conclusions on early childhood education and care: providing all our children with the best start for the world of tomorrow. *3090th EDUCATION, YOUTH, CULTURE and SPORT Council meeting, Brussels, 19 and 20 May 2011*. Retrieved on August 26th from <https://www.jugendpolitikineuropa.de/downloads/4-20-2895/st09424.en11.pdf>

David, D. (2009) *Child's Education: Role of Family in Influencing and Educating a Child*. Retrieved on July 24th from <http://www.saching.com/Article/Child-s-Education-Role-of-family-in-influencing-and-educating-a-child/3494>

Department of Social Development, Republic of South Africa (2006). *Guidelines for early childhood development services*. UNICEF

Dr Urban, M. (2009) *Early Childhood Education in Europe: Achievements, Challenges and Possibilities*. Education International.

Duggan, M., Lenhart, A., Ellison, N. & Lampe, C. (2015) *Parents and Social Media : Mothers are especially likely to give and receive support on social media*. Pew Research Center: Internet, Science & Tech. Retrieved on August 3rd from <http://www.pewinternet.org/2015/07/16/parents-and-social-media/>

European Commission (2015). *Early Childhood Education and Care*. Retrieved on August 3rd from http://ec.europa.eu/education/policy/school/early-childhood_en.htm

Frederick D. Patterson Research Institute (2011) *Early Childhood education in rural communities: Access and quality issues*. Fairfax, VA: UNCF.

Naomee, I. (2013) Role of families on early childhood development and education: Dhaka City Perspective. *The International Journal of Social Sciences*. Retrieved on July 24th, 2015 from https://www.academia.edu/3624185/ROLE_OF_FAMILIES_ON_EARLY_CHILDHOOD_DEVELOPMENT_AND_EDUCATION_DHAKA_CITY_PERSPECTIVE

Powell, D. R. (2013) Involving parents and community members: Coming together for children. In D. R. Reutzler (Ed.), *Handbook of research based practice in early childhood education* (pp. 46-61). New York: Guilford.

Shucksmith M (2003), *Social Exclusion in Rural Areas: A Review of Recent Research*. Aberdeen: Arkleton Centre

The Scottish Government (2008). *The Early Year Framework*. Edinburgh: The Scottish Government.

UNICEF (2007) *UNICEF in action: Policies for Early Childhood Development*. Retrieved on 3rd August from http://www.unicef.org/earlychildhood/index_40752.html

University of Iowa School of social work (2015) *Parent peer support programs*. Retrieved on 3rd August 2015 from <http://www.uiowa.edu/nrcihs/parent-peer-support-programs>

Young, M. E. (1996) *Early Child Development: Investing in the Future*. The World Bank Washington.

OXFAM

Italia

intercultura

innoventum

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.
Această publicație reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Programul
Învățare pe
toată durata vieții

Întocmit de :
Titlu proiect:
Acronim proiect:
Număr proiect:

CARDET și FIPL
Parents Informal Networks for Early Childhood Learning
PINECL
543178-LLP-1-2013-IE-KA3-KA3MP